

I.dz.PA-13157 /12834/16
RTJ-42/13

DECYZJA

Na podstawie art. 10 ust. 1, ust. 2 pkt 1, ust 3 pkt 1 oraz ust. 4 pkt 1 lit. a oraz art. 12 ust. 1 ustawy z dnia 21 maja 1999 roku o broni i amunicji (Dz. U. z 2012r. poz. 576 z późn. zm.) oraz art. 104 i art. 268a ustawy z dnia 14 czerwca 1960r. - kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2016 roku, poz. 23) po rozpatrzeniu wniosku Pana:

[REDAKTOWANE]
zam.: [REDAKTOWANE]

**WYDAJĘ POZWOLENIE NA POSIADANIE JEDNEGO EGZEMPLARZA BRONI
PALNEJ BOJOWEJ DO OCHRONY OSOBISTEJ W POSTACI:
pistoletu lub rewolweru centralnego zapłonu, o kalibrach od 6 mm do 12 mm**

UZASADNIENIE

Zgodnie z przepisem art. 10 ust. 1 ustawy o broni i amunicji, właściwy organ Policji wydaje pozwolenie na broń, jeżeli wnioskodawca nie stanowi zagrożenia dla samego siebie, porządku lub bezpieczeństwa publicznego oraz przedstawi ważną przyczynę posiadania broni. Jako ważną przyczynę posiadania broni do ochrony osobistej ustawodawca wskazał stałe, realne i ponadprzeciętne zagrożenie życia, zdrowia lub mienia wnioskodawcy (art. 10 ust. 1 pkt 3 ustawy o broni i amunicji).

W dniu 14 czerwca 2016 roku [REDAKTOWANE] zwrócił się do Komendanta Wojewódzkiego Policji z siedzibą w Radomiu z wnioskiem o wydanie pozwolenia na broń palną bojową do ochrony osobistej. Argumentując potrzebę posiadania broni wskazał, że od 24 lat pełni służbę w Policji. Jako policjant przydzieloną broń służbową przechowuje w miejscu zamieszkania, jednak w najbliższym czasie planuje zwolnienie ze służby w Policji, co spowoduje, że zostanie pozbawiony ochrony, jaką obecnie gwarantuje mu posiadanie broni. [REDAKTOWANE] wskazał, że pełniąc służbę w różnych komórkach organizacyjnych służby kryminalnej prowadził sprawy operacyjne dotyczące popełniania przestępstw, zarówno kryminalnych, jak też gospodarczych, wykonywał działania wobec osób będących członkami zorganizowanych grup przestępczych o charakterze zbrojnym. Wielokrotnie podczas wykonywania czynności służbowych spotykał się z agresją ze strony zatrzymywanych, przesłuchiwanym czy doprowadzanych do sądów lub prokuratur. Kierowano również wobec niego groźby, jednak ze względu na niejawny charakter wykonywanych czynności służbowych, trudne byłoby udowodnienie groźb w ewentualnym postępowaniu karnym. Stąd, [REDAKTOWANE] nie składał zawiadomień o popełnieniu przestępstwa na jego szkodę. Poczucie bezpieczeństwa dawało mu też posiadanie broni służbowej, która w warunkach obrony koniecznej mogłaby zostać użyta. Wnioskodawca wskazał również, że jego wizerunek, z racji stanowisk zajmowanych w ciągu ostatnich kilku lat służby w Policji jest znany. Trudności nie stanowi również ustalenie miejsca jego zamieszkania, a biorąc pod uwagę fakt, że dom leży w okolicy podmiejskiej, warunki terenowe stanowić by mogły dodatkowe ułatwienie dla ewentualnego zamachu. Analizując zebrany w toku postępowania materiał dowodowy, argumenty wnioskodawcy podniesione w podaniu o wydanie pozwolenia na broń oraz mając na względzie obowiązujące w zakresie wydawania pozwoleń na broń przepisy prawa, Komendant Wojewódzki Policji z siedzibą w Radomiu stwierdza, co następuje: W polskim prawodawstwie uprawnienie do posiadania broni palnej nie należy do zakresu konstytucyjnych praw i wolności obywatelskich. Przeciwnie, uprawnienie to stanowi

odstępstwo od generalnej zasady, iż posiadanie broni zagwarantowane jest jedynie dla funkcjonariuszy służb mundurowych wyposażonych z broni służbową podczas realizacji zadań. Skoro więc omawiane uprawnienie stanowi wyjątek od reguły, to takie ustalenie prowadzi do konkluzji, iż przepisy regulujące przedmiotową kwestię winny być interpretowane w sposób wysoce restrykcyjny.

Zgodnie z przepisami ustawy o broni i amunicji, pozwolenie na broń wydaje się, jeżeli wnioskodawca nie stanowi zagrożenia dla samego siebie, porządku lub bezpieczeństwa publicznego oraz przedstawi ważną przyczynę posiadania broni, przy czym w przypadku broni palnej do ochrony osobistej za ważną przyczynę uważa się w szczególności stałe, realne i ponadprzeciętne zagrożenie życia, zdrowia lub mienia wnioskodawcy. Wskazane przesłanki muszą istnieć łącznie, a zagrożenie wynikać z obiektywnych okoliczności, nie zaś tylko z przekonania osoby wnioskującej o wydanie jej pozwolenia na broń.

Ciężar wykazania zagrożenia spoczywa głównie na wnioskodawcy.

Składając wniosek o wydanie pozwolenia na broń [REDAKTOWANE] wskazał szereg argumentów przemawiających za zasadnością wyposażenia go w broń palną w celu ochrony osobistej. Argumenty te, poparte informacjami uzyskanymi w toku postępowania oraz znanymi z urzędu organowi wydającym pozwolenie, przekonują do tego, że zasadne jest w tym przypadku wydanie pozwolenia na broń.

Przez wiele lat służby w Policji [REDAKTOWANE] wykonywał czynności ze sprawcami przestępstw o najpoważniejszym ciężarze gatunkowym, jego praca wielokrotnie przyczyniła się do tego, że osoby te poniosły odpowiedzialność za popełnione czyny. Wprawdzie agresja ze strony osób, w stosunku do których wykonuje się czynności służbowe jest, można powiedzieć, wpisana w ryzyko zawodu policjanta, niemniej o ile osoba ukarana za wykroczenie czy za niektóre, lżejsze gatunkowo przestępstwa raczej nie szuka zemsty na policjancie, o tyle przestępca powiązany z grupą przestępczą, dla którego konsekwencje pracy policjanta mogą być bardzo dotkliwe i wiązać się nie tylko z czasowym, czasem bardzo długim, pozbawieniem wolności, ale też z utratą pochodzących z przestępstwa środków finansowych, bardzo często po odzyskaniu wolności może próbować zemsty.

Biorąc zatem pod uwagę fakty wskazane przez [REDAKTOWANE] oraz mając na względzie funkcje pełnione przez niego przez ostatnie kilka lat służby w Policji, uznać należy, że jego życie, zdrowie i mienie jest stałe, realnie i ponadprzeciętnie zagrożone nie tylko, gdy porówna się je z zagrożeniem osób wykonujących inne zawody, ale ocenić je trzeba jako ponadprzeciętne również na tle innych policjantów.

Mając na względzie wskazane argumenty, Komendant Wojewódzki Policji z siedzibą w Radomiu stwierdził, że za wydaniem [REDAKTOWANE] pozwolenia na broń do ochrony osobistej przemawia jego słuszny interes, a względy interesu społecznego nie sprzeciwiają się w tym przypadku wydaniu pozwolenia na broń.

POUCZENIE

Od niniejszej decyzji na podstawie art. 127 § 1 i 2 oraz art. 129 § 1 i 2 kpa służy odwołanie do Komendanta Głównego Policji za pośrednictwem Komendanta Wojewódzkiego Policji z siedzibą w Radomiu (26-600 Radom, ul. 11-go Listopada 37/59) w terminie 14 dni od daty doręczenia.

Wyk. w 2 egz
Egz. Nr 1 – adresat
Egz. Nr 2 – a/a
Oprac. M. Gw.

Komendant Wojewódzki Policji
z siedzibą w Radomiu
upoważnienia

I Zastępca
Komendanta Wojewódzkiego Policji
z siedzibą w Radomiu
insp. Marek Świszcz

w dniu 14 czerwca 2016	wnieśli	pieczęć urzędowa
na rachunek Urzędu Miasta w Radomiu		
nr konta: 521210125911111013406534	opłatę skarbową	
w kwocie 242 zł (słownie: dwieście czterdzieści dwa złote)	za wydanie pozwolenia na broń palną	
Zespół ds. Przeglądu na Dron Wydział Postępowañ Administracyjnych KWP z siedzibą w Radomiu		
M. Gwóźdź		